

**Speech delivered by Ambassador H.E. Dr. Piyush Singh
on the occasion of Hindi Diwas 2025
[14 September 2025; Ciudad del Este]**

Su Excelencia el Gobernador de Alto Paraná, Ingeniero César Orlando Torres Argüello, la delegación que lo acompaña del Departamento de Alto Paraná, distinguidos miembros de la diáspora india en Ciudad del Este y queridos amigos de la India:

Me complace enormemente darles la bienvenida a todos al evento del Hindi Diwas. Estoy muy agradecido con Su Excelencia el Ingeniero Argüello por aceptar ser el Invitado de Honor de este evento y acompañarnos.

Amigos, el hindi fue declarado idioma oficial por unanimidad por la Asamblea Constituyente de la India el catorce de septiembre de mil novecientos cuarenta y nueve. Desde entonces, cada año, el catorce de septiembre se celebra el Día del Hindi. Hoy, el hindi es uno de los idiomas más hablados del mundo y la lengua materna de más de quientos veinte millones de personas.

El hindi es una lengua con una vasta literatura. Ha sido enriquecida por grandes escritores como Bhartendu Harishchandra, Prem Chand, Makhan Lal Chaturvedi, Sumitranandan Panat, Subhadra Kumari Chauhan, Mahadevi Verma, Harivansh Rai Bachchan y muchos otros.

El Primer Ministro Shri Narendra Modi, al extender sus cordiales saludos a la nación en este Hindi Diwas, destacó la importancia cultural y emocional del hindi como un patrimonio vivo de la identidad y los valores de la India. Hizo un llamado a los ciudadanos a trabajar colectivamente para enriquecer todos los idiomas de la India y transmitirlos con orgullo a las generaciones futuras.

Amigos, las relaciones diplomáticas entre la India y Paraguay se establecieron en mil novecientos sesento y uno. La Embajada de la India en Asunción se inauguró en dos mil veintidos. El Presidente de Paraguay, Su Excelencia el Sr. Santiago Peña Palacios, realizó una Visita de Estado a la India en junio de dos mil veinticinco. Durante la visita se revisó todo el conjunto de nuestras relaciones bilaterales. Esta visita ha dado un impulso significativo a las relaciones bilaterales entre la India y Paraguay.

La India ha sido un socio confiable para Paraguay. Un proyecto de dos años financiado por el Fondo de Asociación para el Desarrollo

India-ONU sobre la Expansión de la Salud Materna e Infantil en el Chaco paraguayo se concluyó recientemente. Además, más de ciento cincuenta profesionales de Paraguay han mejorado sus habilidades aprovechando las Becas del Programa de Cooperación Técnica y Económica de la India, conocidas como Becas ITEC.

Existe un enorme potencial para la cooperación bilateral entre nuestros dos países, incluso entre los Departamentos de Paraguay y los Estados de la India. Durante mi gestión en Paraguay, me esforzaré por construir y fortalecer las relaciones entre India y Paraguay, incluyendo la colaboración con los Departamentos como actores clave en esta relación. Excelencia Ingeniero Argüello, puede considerarme un buen amigo dedicado a fortalecer las relaciones entre India y Paraguay. Un gran número de miembros de la diáspora india vive en Ciudad del Este, quienes han contribuido positivamente a la economía de este Departamento. También les agradezco por servir como puentes vivos entre la India y Paraguay.

Quisiera aprovechar esta oportunidad para hablar sobre las recientes Reformas de la Próxima Generación del Impuesto sobre Bienes y Servicios en la India, que están en línea con el compromiso de una década del Gobierno de la India con reformas económicas audaces que han transformado la estructura fiscal y la posición global del país.

El Impuesto sobre Bienes y Servicios, el GST, introducido el primero de julio de dos mil diecisiete, es la reforma tributaria indirecta más importante de la India desde la Independencia. Al unificar múltiples impuestos centrales y estatales en un solo sistema, el GST creó un mercado nacional común, redujo el efecto cascada de los impuestos, simplificó el cumplimiento y mejoró la transparencia.

La quincuagesimo sexto reunión del Consejo del GST, presidida por la Ministra de Finanzas de la Unión, Sra. Nirmala Sitharaman, aprobó este mes las reformas de la Próxima Generación del GST, con el objetivo de mejorar la vida de la gente común y garantizar la facilidad para hacer negocios para todos, incluidos pequeños comerciantes y empresarios. En su discurso del Día de la Independencia de este año, el Primer Ministro Shri Narendra Modi anunció: “El gobierno traerá reformas del GST de Próxima Generación, que reducirán la carga fiscal sobre la gente común. Será un regalo de Diwali para ustedes”.

Las reformas del GST de Próxima Generación introducen una estructura de dos tramos. El tramo del cinco por ciento se aplicará a productos esenciales como alimentos, medicinas y seguros de salud. El tramo del dieciocho por ciento corresponde a bienes y servicios estándar.

Estas reformas priorizan a los consumidores al reducir las tasas sobre artículos esenciales y de alto valor, otorgan mayor liquidez a las pymes y fabricantes, fortalecen los ingresos de los estados y estimulan la demanda, impulsando el consumo y el crecimiento de la manufactura en toda la India. Al mismo tiempo, un impuesto del cuarenta por ciento sobre bienes de lujo y productos considerados “vicio” como pan masala, tabaco, bebidas gaseosas, autos de alta gama, yates y aviones privados garantiza la equidad y el equilibrio de ingresos.

Las reformas del GST de Próxima Generación se basan en siete pilares: aprovechar el éxito del GST; racionalizar las tasas para una tributación más justa; simplificar la presentación de declaraciones mediante tecnología; poner al consumidor en primer lugar; empoderar a las pymes y fabricantes; fortalecer a los estados para un “Bharat” más fuerte; y “Menores impuestos = mayor gasto”.

Estas reformas no solo están diseñadas para reducir las tasas impositivas, sino para crear un ciclo virtuoso de crecimiento. En conjunto, aseguran que el GST sea centrado en el ciudadano, amigable para los negocios y alineado con las ambiciones de crecimiento global de la India.

Permítanme cerrar mis palabras iniciales regresando al espíritu del Hindi Diwas.

Ahora, aprovecharé esta oportunidad para participar en esta celebración del Hindi Diwas. Recitaré dos poemas. El primero fue escrito por el ex Primer Ministro de la India, Shri Atal Bihari Vajpayee, y se titula “Kadam Milakar Chalna Hoga”; el segundo es una parte de un poema más extenso titulado “Rashmirathi”, escrito por Ramdhari Singh Dinkar.

El poema “Kadam Milakar Chalna Hoga” enfatiza la importancia de la unidad. En cierto sentido, desarrolla la idea de “Unidad en la diversidad” que recorre el espíritu de la India moderna.

बाधाएँ आती हैं आएँ
घिरें प्रलय की घोर घटाएँ,
पावों के नीचे अंगारे,
सिर पर बरसें यदि ज्वालाएँ,
निज हाथों में हँसते-हँसते,
आग लगाकर जलना होगा।
क्रदम मिलाकर चलना होगा।

हास्य-रूदन में, तूफ़ानों में,
अगर असंख्यक बलिदानों में,
उद्यानों में, वीरानों में,
अपमानों में, सम्मानों में,
उन्नत मस्तक, उभरा सीना,
पीड़ाओं में पलना होगा।
क्रदम मिलाकर चलना होगा।

उजियारे में, अंधकार में,
कल कहार में, बीच धार में,
घोर घृणा में, पूत प्यार में,
क्षणिक जीत में, दीर्घ हार में,
जीवन के शत-शत आकर्षक,
अरमानों को ढलना होगा।
क्रदम मिलाकर चलना होगा।

सम्मुख फैला अगर ध्येय पथ,
प्रगति चिरंतन कैसा इति अब,
सुस्मित हर्षित कैसा श्रम श्लथ,
असफल, सफल समान मनोरथ,
सब कुछ देकर कुछ न मांगते,
पावस बनकर ढलना होगा।
क्रदम मिलाकर चलना होगा।

कुछ काँटों से सज्जित जीवन,
प्रखर प्यार से वंचित यौवन,
नीरवता से मुखरित मधुबन,
परहित अर्पित अपना तन-मन,
जीवन को शत-शत आहुति में,
जलना होगा, गलना होगा।
क्रदम मिलाकर चलना होगा।

Ahora paso al segundo poema. Esta parte específica del poema "Rashmirathi", que voy a recitar, habla sobre la importancia del auto sacrificio en la búsqueda de la excelencia y la grandeza.

प्रेमयज्ञ अति कठिन कुण्ड में कौन वीर बलि देगा ?
तन, मन, धन, सर्वस्व होम कर अतुलनीय यश लेगा ?
हरि के सन्मुख भी न हार जिसकी निष्ठा ने मानी,

धन्य-धन्य राधेय ! बन्धुता के अद्भुत अभिमानी ।

पर जाने क्यों नियम एक अद्भुत जग में चलता है,
भोगी सुख भोगता, तपस्वी और अधिक जलता है ।
हरिआली है जहाँ, जलद भी उसी खण्ड के वासी,
मरु की भूमि मगर। रह जाती है प्यासी की प्यासी ।

और, वीर जो किसी प्रतिज्ञा पर आकर अड़ता है,
सचमुच, उसके लिए उसे सब-कुछ देना पड़ता है ।
नहीं सदा भीषिका दौड़ती द्वार पाप का पाकर,
दुःख भोगता कभी पुण्य को भी मनुष्य अपनाकर ।

पर, तब भी रेखा प्रकाश की जहाँ कहीं हँसती है,
वहाँ किसी प्रज्वलित वीर नर की आभा बसती है;
जिसने छोड़ी नहीं लीक विपदाओं से घबराकर ।
दो जग को रोशनी टेक पर अपनी जान गँवाकर ।

नरता का आदर्श तपस्या के भीतर पलता है,
देता वही प्रकाश, आग में जो अभीत जलता है ।
आजीवन झेलते दाह का दंश वीर व्रतधारी,
हो पाते तब कहीं अमरता के पद के अधिकारी ।

'प्रण करना है सहज, कठिन है लेकिन, उसे निभाना,
सबसे बड़ी जांचच है व्रत का अन्तिम मोल चुकाना ।
अन्तिम मूल्य न दिया अगर, तो और मूल्य देना क्या ?
करने लगे मोह प्राणों का तो फिर प्रण लेना क्या ?

सस्ती कीमत पर बिकती रहती जबतक कुर्बानी,
तबतक सभी बने रह सकते हैं त्यागी, बलिदानी ।
पर, महँगी में मोल तपस्या का देना दुष्कर है,
हँस कर दे यह मूल्य, न मिलता वह मनुष्य घर-घर है ।

जीवन का अभियान दान-बल से अजस्त्र चलता है,
उतनी बढ़ती ज्योति, स्नेह जितना अनल्प जलता है,
और दान मे रोककर या हसकर हम जो देते हैं,
अहंकार-वश उसे स्वत्व का त्याग मान लेते हैं।

यह न स्वत्व का त्याग, दान तो जीवन का झरना है,
रखना उसको रोक, मृत्यु के पहले ही मरना है।
किस पर करते कृपा वृक्ष यदि अपना फल देते हैं,
गिरने से उसको सँभाल, क्यों रोक नहीं लेते हैं?

ऋतु के बाद फलों का रुकना, डालों का सड़ना है।
मोह दिखाना देय वस्तु पर आत्मघात करना है।
देते तरु इसलिए की मत रेशों मे कीट समाए,
रहें डालियां स्वस्थ और फिर नये-नये फल आए।

सरिता देती वारी कि पाकर उसे सुपूरित घन हो,
बरसे मेघ भरे फिर सरिता, उदित नया जीवन हो।
आत्मदान के साथ जगज्जीवन का ऋजु नाता है,
जो देता जितना बदले मे उतना ही पता है

दिखलाना कार्पण्य आप, अपने धोखा खाना है,
रखना दान अपूर्ण, रिक्ति निज का ही रह जाना है,
व्रत का अंतिम मोल चुकाते हुए न जो रोते हैं,
पूर्ण-काम जीवन से एकाकार वही होते हैं।

जो नर आत्म-दान से अपना जीवन-घट भरता है,
वही मृत्यु के मुख मे भी पड़कर न कभी मरता है,
जहाँ कहीं है ज्योति जगत में, जहाँ कहीं उजियाला,
वहाँ खड़ा है कोई अंतिम मोल चुकानेवाला।

व्रत का अंतिम मोल राम ने दिया, त्याग सीता को,
जीवन की संगिनी, प्राण की मणि को, सुपुनीता को।

दिया अस्थि देकर दधीचि नैं, शिवि ने अंग कुतर कर,
हरिश्चन्द्र ने कफ़न माँगते हुए सत्य पर अड़ कर।

ईसा ने संसार-हेतु शूली पर प्राण गँवा कर,
अंतिम मूल्य दिया गाँधी ने तीन गोलियाँ खाकर।
सुन अंतिम ललकार मोल माँगते हुए जीवन की,
सरमद ने हँसकर उतार दी त्वचा समूचे तन की।

हँसकर लिया मरण ओठों पर, जीवन का व्रत पाला,
अमर हुआ सुकरात जगत मे पीकर विष का प्याला।
मारकर भी मनसूर नियति की सह पाया ना ठिठोली,
उत्तर मे सौ बार चीखकर बोटी-बोटी बोली।

दान जगत का प्रकृत धर्म है, मनुज व्यर्थ डरता है,
एक रोज तो हमें स्वयं सब-कुछ देना पड़ता है।
बचते वही, समय पर जो सर्वस्व दान करते हैं,
ऋतु का ज्ञान नही जिनको, वे देकर भी मरते हैं

At the end, let me again reiterate to the Indian Community in Ciudad del Este that please treat the Indian Embassy in Paraguay as a *Home Away from Home*. We have attempted to bring the Embassy closer to you by way of the *Consular Camp*, *Indian Ladies' Club*, and *Indian Diaspora Connect* which we organized during the day today. If you are visiting Asuncion, please feel free to visit the Embassy. If there is any emergency requirement, please immediately call us on our emergency number - **+595 981373282**. It is also mentioned on our website. Thank You.
